

Jorffjel i Benævnelsen Officer i Mobsætning til Underofficer. Det forekommer mig at være en sund og praktisk Tanke, og jeg tror ikke, at den er uigjennemførlig, hvis det Udvalg, som jeg antager bliver nedsat, fra første Færd af vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Sidste Gang fremkom Forslaget for sent, og det antager jeg var Grunden til, at man ikke blev i Stand til at gennemføre det. Hvis der skal være nogen Opstilling i det militære Hierarki, maa der ikke være nogen Jorffjel mellem Officerer og Underofficerer, men snarere mellem faste og midlertidige Befalingsmænd. — Jeg kunde have Lyst til at berøre forffjellige andre Forhold, som allerede ere berørte, saaledes det af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) omtalte Spørgsmaal om Jorffremmelsesvilkåarene og navnlig Aldersgrænsen. Jeg indrømmer, at det Forslag, vi have set, indeholder Fremskridt fra den nuværende Hærløvs Bestemmelser, men kunde man ordne Forholdene paa anden Maade, vilde det vist være hensigtsmæssigt. Der er fremkommet flere Forslag i denne Henseende. Jeg har saaledes i disse Dage set det Forslag, at det skulde ligge i Krigsministerens Haand aarlig at affædige et vist Antal, men dette Forslag har en Mislighed ved sig, idet det nemlig kan fremme en mindre god Tone i Hæren, da man vil være tilbøjelig til gjensidig at udpege hinanden til Affæd. Jeg haaber dog, at man skal komme ud deraf og finde en hensigtsmæssigere Ordning. — Jeg kunde ogsaa være fristet til med et Par Ord at omtale Rytteriet, som er det Vaaben, hvori jeg selv har havt den Ære at tjene, men jeg skal modstaa Fristelsen for ikke at komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal kun sige, at hvorledes man end vil organisere Rytteriet, enten man vil gjøre det stærkere eller svagere, tror jeg, at man for at faae et tidsvarende Rytteri først og fremmest vil være nødsaget til at gjøre det lettere. — Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossen) sluttede med det Ønske, at vi dog i denne Samling maatte naae til en anden Behandling af Lovforslaget, og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) haabede, at vi maatte komme til tredie Behandling. Mine Ønsker gaa endnu videre, thi jeg vil oprigtig ønske, at vi maa gjøre Lovforslaget fuldstændig færdigt. Jeg kan ikke tro Andet, end at det maatte kunne være muligt at tilendebringe Lovforslaget, i alt Fald under almindelige Omstændigheder, men dersom Samlingen skal indskrænktes til kun at vare 2 Maaneder, kan Sagen unegtelig have sine Vanskeligheder. Dette er imidlertid naturligvis ligeoverfor de af mig fremhavde Spørgsmaal mindre væsentligt. Idet jeg slutter, kan jeg altsaa ikke undlade at sige, at jeg meget varmt ønsker, at vi maa komme til en snarlig Gjennemførelse af dette Lovforslag, for saa vidt det kan blive ændret saaledes, at det ikke indeholder

noget Tilbagekridt, men derimod et tidsvarende Skridt fremad i samme Retning, som skete i 1867.

Solm: Jeg var egentlig ikke betænkt paa at tage Ordet under denne første Behandling, idet jeg er gaet ud fra, at man ikke skulde indlade sig paa Enkeltighederne i dette Lovforslag, der jo er en Gjenganger ikke alene fra forrige Samling, men fra flere Samlinger. Imidlertid kaldt der forffjellige Ytringer fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), som jeg ikke vil undlade at gjøre nogle enkelte Bemærkninger imod, uagtet jeg paa Forhaand skal erklære, at der var Uskilligt af, hvad det ærede Medlem udtalte, som jeg kunde være enig med ham i. Blandt de Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med, var der een i Begyndelsen af hans Foredrag, som slog mig noget. Han mente nemlig, at man, forinden man forelagde Lovforslaget, burde have behandlet det i en Kommission, og hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtig, skulde det have været en ren militær Kommission. Jeg tror, at selv det ærede Medlem ved en nyere Prøvelse vil komme til at se, at dette, at en Sag, som vedrører en enkelt Klasse af Samfundet, i en Kommission kun bliver repræsenteret af denne Klasse, er yderst uheldigt, idet man, naar man vil komme til et heldigt Resultat, maa gaa ud fra den Forudsætning, at det er ønskeligt, at der er saa Mange af de forffjellige Partier repræsenterede i en saadan Kommission som mulig. Bortset fra, om Nedsættelsen af en saadan Kommission vilde have været rigtig eller ikke, tror jeg, at denne Betragtning maa holde Stik. Dersom man for at nævne et Exempel havde nedsat en Kommission om Næringsloven, og denne Kommission havde været sammensat alene af Næringsdrivende, tror man saa, at Næringsloven nogensinde havde vundet Rigsdagens Bifald? Jeg tror det næppe. Paa samme Maade vilde det være gaet med en Kommission, der havde været sammensat af lutter Militære. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at man ikke maatte hente sine Exempler fra Schweiz og Belgien. Jeg er egentlig der til dels enig med det ærede Medlem, navnlig med Hensyn til Schweiz, fordi jeg tror, at den Folkevæbning, som findes i Schweiz, slet ikke passer paa vore Forhold, men jeg tror heller ikke, at der er Noget her i Thinget, der for Alvor ønsker at gennemføre den schweiziske Forordning hos os. Derfor finder jeg, at denne Udtalelse fra det ærede Medlem kunde have været sparet. Det ærede Medlem udtalte endvidere i samme Sammenhæng om Schweiz, at, hvad der var sandt, den Gang Schweiz oprettede sin Forordning, var ikke sandt nu; man maatte, sagde det ærede Medlem, tage Hensyn til de store Stater. Jeg kan i en vis Forstand give det ærede Medlem Ret, men ikke helt ud. Det forekommer mig, at enhver Stat er nødsaget til at tage noget Hensyn